

Casalot de la Boïga

Rellinars

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: La Boïga
Alçada: 534

Coordenades:

Latitud: 41.65221
Longitud: 1.93077
UTM Est (X): 410968
UTM Nord (Y): 4611715

Classificació

Número de fitxa 08179 - 273
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani
Segle XIX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Coberta enfonsada però es conserva la planta i murs fins a una alçada de 2,35 metres. La vegetació està malmetent les restes que queden dempeus. Per raons de la importància de la descoberta, seria aconsellable un desbrossat general de tot el perímetre i un estudi aprofundit per tal d'iniciar una restauració que el mantingui en condicions.

Protecció Inexistent
Accés Difícil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08178A0100002100000P
Autoria de la fitxa Jordi Montlló i Laura Bosch
Data de registre de la fitxa: ds., 16/02/2019 - 01:00

Descripció

El casalot de La Boïga es troba situat després del turó de La Boïga, a mà dreta del camí històric que puja des del mas de Casajoana cap al Coll de la Morella, en plena carena del Camí Ral. Aquest, travessa el municipi de Rellinars des de Vacarisses, pel Paller de Tot l'any i la Font del Lladre, Coll de Daví i Hostalets del Daví, en direcció a Sant Vicenç de Castellet per la carena del Panissar. Cal deixar la pista asfaltada tot entrant per un camí costerut obert per fer el manteniment de la torre elèctrica. Un cop aquí, cal entrar en direcció nord, seguint el desnivell que fa el terreny localitzant ràpidament l'edifici.

Es tracta d'una construcció de planta rectangular, que mesura 12,80 m per 5,10 m de costat respectivament. L'alçada màxima conservada oscil·la entre els 2,50 m i els 2,80 m. El gruix dels murs fa entre 0,55 i 0,60 metres. Orientada al nord, embardissada, hi ha les restes de la porta d'accés, amb els brancals molt ben treballats (s'observen les empremtes deixades per la buixarda), que sorprèn amb la resta del paredat, realitzat amb pedra més irregular tot i que desbastada en molts indrets, i collat tant per l'exterior com per l'interior amb morter de calç. Algunes de les pedres dels muntants caiguts han estat ben col·locats a la zona del marxapeus, probablement pels caçadors. L'alçada màxima conservada és d'1,25 metres. Tan la façana orientada al sud-est com la situada al nord-oest tenen varies espitlleres clarament defensives, sobretot les situades a la part del camí del Coll de la Morella. La façana orientada al sud-oest està molt més malmesa degut a la vegetació i la pressió que estan efectuant les branques del pi i arbusts que creixen a l'interior. La façana orientada sud-est ha començat a caure per la mateixa raó i l'enderroc, pel color i la manca de vegetació al seu damunt demostren que fa molt poc temps que ha succeït.

Història

Per la seva proximitat a dos camins històrics, el del coll de la Morella i el Camí Ral de Coll Daví, i per estar gairebé a tocar dels Hostalets del Daví, podria tractar-se d'una construcció defensiva durant les guerres carlines.

